

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 435/05
09.02.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Slobodana Gazivode, predsednika veća, Sonje Manojlović, Dragana Aćimovića, Milene Inić-Drecun i Predraga Gligorijevića, članova veća, sa savetnikom Draganom Lužnjanin, kao zapisničarem, u krivičnom predmetu optuženog AA, zbog krivičnog dela neovlašćeno držanje vatrenog oružja, municije ili eksplozivnih materija iz čl. 33. st. 3. u vezi st. 1. Zakona o oružju i municiji Republike Srbije, odlučujući o žalbi optuženog AA izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Kruševcu K.br.72/04 od 12.1.2005. godine, u sednici veća održanoj u smislu čl. 375. Zakonika o krivičnom postupku, dana 9.2.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

UVAŽENJEM žalbe optuženog AA i po službenoj dužnosti, PREINAČUJE SE u pogledu pravne ocene dela i odluke o izrečenoj kazni presuda Okružnog suda u Kruševcu K.br.72/04 od 12.1.2005. godine, tako što Vrhovni sud radnje optuženog AA opisane u izreci prvostepene presude pravno kvalifikuje kao krivično delo nedozvoljeno držanje oružja i eksplozivnih materija iz čl. 348. st. 2. Krivičnog zakonika ("Službeni glasnik RS", br.85/2005) za koje delo ga osuđuje na kaznu zatvora u trajanju od 6 meseci.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Kruševcu K.br.72/04 od 12.1.2005. godine optužni AA oglašen je krivim zbog izvršenog krivičnog dela neovlašćeno držanje vatrenog oružja i municije ili eksplozivnih materija iz čl. 33. st. 3. u vezi st. 1. Zakona o oružju i municiji Republike Srbije za koje delo je osuđen na kaznu zatvora u trajanju od jedne godine. Od optuženog je oduzeta jedna ručna bomba M-75 crne boje "kašikara" sa serijskim brojem __ i predata na dalje raspolaganje Sekretarijatu za unutrašnje poslove Kruševac. Optuženi je obavezan da sudu na ime paušala plati iznos od 3.000,00 dinara a na ime ostalih troškova krivičnog postupka 23.800,00 dinara sve u roku od 15 dana po pravnosnažnosti presude pod pretnjom prinudnog izvršenja.

Protiv te presude žalbu je izjavio optuženi AA, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, povrede krivičnog zakona, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, odluke o kazni i troškovima krivičnog postupka, sa predlogom da Vrhovni sud pobijanu presudu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje ili je preinači saglasno navodima žalbe. Zahtevao je da na sednicu veća drugostepenog suda bude pozvan.

Republički javni tužilac u podnesku Ktž.br.568/05 od 11.4.2005. godine predložio je da se žalba optuženog odbije kao neosnovana a prvostepena presuda potvrdi.

Vrhovni sud je održao sednicu veća u smislu čl. 375. Zakonika o krivičnom postupku u odsustvu uredno obaveštenih zamenika Republičkog javnog tužioca i optuženog AA, na kojoj sednici je ispitao prvostepenu presudu, razmotrio ostale spise predmeta i po oceni žalbenih navoda, našao:

Pobijana presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka na koje drugostepeni sud u smislu čl. 380. st. 1. tal. 1. Zakonika o krivičnom postupku uvek pazi po službenoj dužnosti.

Navod žalbe optuženog da je prvostepeni sud odbijajući da kao svedoke sasluša BB i VV povredio pravo na odbranu i time učinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz čl. 368. st. 2. ZKP, neosnovan je.

Naime, odbijanjem predloga stranaka da izvede neki dokaz sud ne čini bitnu povredu odredaba krivičnog postupka, jer ni jedna odredba Zakonika o krivičnom postupku pa ni ona iz čl. 17. i 18. ZKP na koje se optuženi poziva ne obavezuju sud da izvede svaki predloženi dokaz niti ga ograničava u slobodnoj oceni izvedenih dokaza a čiji je cilj da se istinito i potpuno utvrde činjenice koje su od važnosti za donošenje zakonite odluke.

U konkretnom slučaju prvostepeni sud je pravilno ocenio da je činjenično stanje izvedenim dokazima u dovoljnoj meri razjašnjeno i da bi saslušanje predloženih svedoka, pored već saslušanih svedoka na iste okolnosti, vodilo samo nepotrebnom odugovlačenju krivičnog postupka.

Neosnovano se žalbom optuženog pobija i činjenično stanje utvrđeno prvostepenom presudom.

Suprotno ovim navodima, Vrhovni sud nalazi da je izvedenim dokazima i njihovom pravilnom ocenom prvostepeni sud nesumnjivo utvrdio da je optuženi AA u navedenom periodu, u porodičnoj kući neovlašćeno držao rasprskavajuće oružje, ručnu bombu "kašikaru" bliže opisanu u izreci pobijane presude, čije držanje građanima nije dozvoljeno.

Naime, optuženi ni ne spori da su ovlašćena službena lica SUP-a Kruševac dana 6.4.2004. godine u porodičnoj kući optuženog pronašla i prema potvrdi o oduzetim predmetima od njega oduzela jednu ručnu bombu "kašikaru" stim što različito objašnjava kako je ova bomba dospela u njegovu kuću. Potvrđuje i da je imao nameru da je preda nadležnim organima, ali da je zbog stanja alkoholisanosti u kome se nalazio jednostavno zaboravio da ovo i uradi.

Prihvatajući osnovano odbranu optuženog sa glavnog pretresa koja je u svemu potvrđena i iskazima saslušanih svedoka GG i DD, prvostepeni sud utvrđuje i da je predmetnu bombu u kuću optuženog donela par dana pre oduzimanja bombe od optuženog VV.

Kod ovako nesporno utvrđenih činjenica, koje se i žalbom optuženog ponavljaju, pravilno nalazi prvostepeni sud da je za krivičnu odgovornost optuženog nebitno na koji način je došao u posed navedene bombe, jer je optuženi znao da se radi o ručnoj bombi i po sopstvenom kazivanju imao je nameru da je preda nadležnim organima, ali to nije učinio.

Prema tome, prvostepeni sud je pravilno i potpuno utvrdio sve odlučne činjenice kako one od značaja za radnje izvršenja navedenog krivičnog dela, okolnosti pod kojima je učinjeno, tako i u pogledu subjektivnog odnosa optuženog prema tom delu, o čemu su u pobijanoj presudi dati pravilni i iscrpni razlozi, koje i ovaj sud prihvata.

Na tako utvrđeno činjenično stanje prvostepeni sud je primenio krivični zakon tako što je radnje optuženog kvalifikovao kao krivično delo neovlašćeno držanje vatrenog oružja, municije ili eksplozivnih materija iz čl. 33. st. 3. u vezi st.1. Zakona o oružju i municiji Republike Srbije.

Kako je u međuvremenu od donošenja prvostepene presude izmenjen krivični zakon i od 1.1.2006. godine na snagu stupio Krivični zakonik ("Službeni glasnik RS", br.85/2005) kojim je za krivično delo nedozvoljeno držanje oružja i eksplozivnih materija sada iz čl. 348. Krivičnog zakonika, propisana blaža kazna zatvora (od 6 meseci do 5 godina) od one propisane čl. 33. st. 3. u vezi st. 1. Zakona o oružju i municiji Republike Srbije, Vrhovni sud je postupajući po službenoj dužnosti u skladu sa odredbom čl. 5. st. 2. Krivičnog zakonika prvostepenu presudu preinačio u pogledu pravne ocene dela, tako što je radnje optuženog AA opisane izrekom pobijane presude kvalifikovao kao krivično delo iz čl. 348. st. 2. Krivičnog zakonika, koji je u konkretnom slučaju blaži za optuženog.

Ocenjujući značaj svih okolnosti od uticaja na visinu kazne u smislu čl. 54. Krivičnog zakonika a koje su pravilno utvrđene prvostepenom presudom - da se radi o relativno mladom čoveku, bez stalnih izvora prihoda, da je

razveden, otac petoro maloletne dece, a od otežavajućih činjenicu da je i ranije osuđivan, Vrhovni sud je optuženog AA za izvršeno krivično delo iz čl. 348. st. 2. Krivičnog zakonika osudio na kaznu zatvora u trajanju od 6 meseci, nalazeći da je ovako odmerena kazna srazmerna težini izvršenog krivičnog dela, čija je kvalifikacija u određenoj meri ublažena, stepenom izražene društvene opasnosti za krivično delo u pitanju, kao i stepena krivice optuženog, te da izrečena kazna zatvora od 6 meseci predstavlja najpogodniju krivičnopravnu meru za ostvarenje svrhe kažnjavanja iz čl. 42. Krivičnog zakonika.

Iz iznetih razloga, na osnovu čl. 391. Zakonika o krivičnom postupku, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Dragana Lužnjanić, s.r. Slobodan Gazivoda, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

sd